

KENDRA
ELLIOT

MALONINGA
MIRTIS

Iš anglų kalbos vertė
Rūta Iliasovienė

Sofoklis

VILNIUS, 2023

*Skiriu savo mamai,
išmokiusiai mane atsidaryti obuolių padažą
bei marinuotus agurkus, ir
savo tėvui,
išmokiusiam mane skaldyti malkas ir
idealiai jas sukrauti.*

PIRMAS SKYRIUS

Mersė Kilpatrik svarstė, ką ji taip suezino Portlando FTB biure.

Išlipusi iš automobilio, praėjo pro du Dišutso apygardos šerifo visureigius, kad galėtų apžiūrėti valdas, plytinčias aplink vienišą namą miškingoje rytų pakrantėje, Kaskadiniuose kalnuose. Lietus pliaupė ant Mersės gobtuvo, o jos kvėpavimas stingo ore. Moteris sukimšo savo ilgą, tamsią garbaną po paltu. Ji atkreipė dėmesį į daugybę šiukšlių namo kieme. Gal daug kam tai atrodytų kaip peraugusi gyvatvorė ir atsitiktinė šiukšlių krūva, bet ji iškart suprato, kad tai kruopščiai suplanuota nukreipimo sistema.

– Kokia netvarka, – tarė specialusis agentas Edis Pitersonas, laikinai paskirtas su ja dirbti. – Atrodo, čia gyvena žmogus, mėgstantis kaupti daiktus.

– Jokia čia netvarka, – Mersė mostelėjo ranka į dygliuotą gyvatvorę ir didžiulę surūdijusio metalo laužo krūvą. – Kur link tie daiktai nukreipia?

– Ne tuo keliu, – patvirtino Edis.

– Būtent. Savininkas sąmoningai sukrovė visą mėšlą, siekdamas nukreipti lankytojus į atvirą plotą priešais namą, kad nelandžiotų, kur nereikia. O dabar pažvelk aukščiau. – Ji parodė į lentomis apkaltą langą antrame aukšte, kurio pačiame

viduryje įpjauta siaura anga. – Sumestas šlamštas jam leidžia stebėti juos, – Edis linktelėjo galvą. Jis atrodė nustebęs.

Teko pavargti ieškant Nedo Faheiso namų. Purvu ir žvyru grįstas kelias nebuvo paženklintas, todėl jie turėjo vadovautis tiksliomis kelio nuorodomis, kurias jiems davė apygardos šerifas, kad surastų giliai miške paslėptą namą. Mersė pastebėjo ugniai atsparų metalinį stogą ir smėlio maišus, sukrautus beveik dviejų metrų aukštyje namo priekyje. Varganai atrodantis namelis buvo atokiau nuo kaimynų, bet arti natūralaus šaltinio.

Mersė pitarė tam.

– Kam tie smėlio maišai? – Edis sumurmėjo. – Esame daugiau nei kilometro aukštyje.

– Priedanga, kuri saugo nuo kulku ir sulėtina blogiečių tempą. Be to, smėlio maišai pigūs.

– Taigi jis buvo kuoktelėjęs.

– Buvo pasiruošęs.

Kieme ji pajuto lengvą puvėsių kvapą, o užlipus verandos laiptais, dvokas trenkė visa jėga. *Jis miręs jau keletą dienų.* Dišitso apygardos šerifo pavaduotojas akmeniniu veidu ištiesė žurnalą jai ir Edžiui, kad pasižymėtų. Mersė nužvelgė paprastą vestuvinį šerifo pavaduotojo žiedą. Kai grįš, jo žmona bus nepatenkinta dėl į drabužius įsismelkusio irstančio kūno kvapo.

Šalia jos pro burną sunkiai kvėpavo Edis.

– Tik neapsivemk, – užsidengusi nosį įspėjo. Mersė užsimovė vienkartinius antbačius ant savo guminių batų.

Vyras papurtė galvą, bet jo veido išraiška rodė, kad dvejoja. Edis jai patiko, nes buvo sumanus agentas, pasižymintis pozityviu požiūriu. Tai – jaunas miestietis, pasidaręs hipsterišką šukuoseną ir žvelgiantis pro moksluoko akinius. Jo brangūs odiniai batai su tvirtais protektorais, pasivaikščiojus po purviną Nedo Faheiso kiemą, jau nebebus tokie patys.

Bet Edis atrodė puikiai.

Anksčiau atrodė puikiai.

Įėjusi į namą, Mersė stabtelėjo apžiūrėti paradinių durų. Plieninės durys turėjo keturis vyrius ir tris neveikiančius skląščius, o papildomi skląščiai buvo išdėstyti prie durų viršaus ir apačios.

Faheisas susikūrė puikią apsaugą. Viską padarė teisingai, bet vis tiek kažkas sugebėjo pralaužti jo užtvaras.

Taip neturėjo nutikti.

Mersė išgirdo balsus viršuje. Ji pasuko link jų. Du nusi-kaltimo vietoje besidarbuojantys technikos darbuotojai nukreipė ją ir Edį eiti koridoriumi į miegamąjį namo gale. Vis stiprėjant zvimbimui, Mersės skrandis ėmė vartytis – moteris buvo girdėjusi apie šį garsą, bet jai niekada neteko gyvai jo išgirsti. Jiems įėjus į Faheiso miegamąjį, Edis murmėjo sau po nosimi. Medicinos ekspertizės atstovė pakėlė akis aukšty n nuo išsipūtusio kūno lovoje.

Mersė buvo teisi dėl triukšmo šaltinio. Kambarys tiesiog virpėjo nuo žemo musių, lendančių iš lavono angų, dūzgimo. Ji vengė atidžiau žiūrėti į išpūstą pilvą, nuo kurio vos neiš-trūko drabužių sagos. Bet visų šlykščiausiai atrodė veidas. Jis buvo neatpažįstamas už juodos musių širmos.

Medicinos ekspertizės atstovė linktelėjo galvą, Mersei pri-stačius save ir Edį. Ji spėjo, kad atstovė nedaug vyresnė už ją. Moteris buvo smulkutė ir dailių formų, todėl Mersė greta jos pasijautė neįprastai aukšta.

Prisistačiusi daktarė Nataša Lokhart nusimovė pirštines ir padėjo jas ant kūno.

– Kaip suprantu, jis žinomas FTB biurui, – tarė, kilstelė-dama antakį.

– Jis įtrauktas į žmonių, kuriems neleidžiama išvykti, są-rašą, – pritarė Mersė. Tai – vienas iš FTB sąrašų, skirtų su terorizmu susijusiems asmenims stebėti. Nedas Faheisas buvo

šiam sąrašui jau kelerius metus. Kūnui, gulinčiam ant lovos, teko ne kartą susiremti su federaline valdžia. Jis labiausiai mėgo suverenių piliečių ir konservatyvių pažiūrų žmonių draugiją. Mersė per ilgą kelionę iš Portlando perskaitė daugybę pranešimų. Iš jų moteris suprato, kad Faheisas daug kalbėjo, bet mažai darė. Jis kelis kartus buvo suimtas už tai, kad šiek tiek apgadino federalinę nuosavybę, tačiau už to visada slypėjo kažkoks kurstytojas. Faheiso kriminaliniai nusikaltimai neprikibdavo prie jo, tarsi jis būtų padengtas teflonu.

– Na, kažkas nusprendė, kad jiems jau neberekia pono Faheiso, – pastebėjo daktarė Lokhart. – Jis tikriausiai kietai miegojo, jei neišgirdo, kaip į namus įėjo žudikas ir įrėmė ginklą jam į kaktą.

– Į kaktą? – perklausė Mersė.

– Taip. Net po visu mūsų sluoksniu matau nuo ginklo angos likusią parako žymę. Tik viena graži skylutė įėjus ir išėjus. Perėjo kiaurai. Turėjo būti milžiniška jėga, kad pereitų taip švariai, – daktarė Lokhart šyptelėjo Edžiui, kuris šiek tiek svyravo, stovėdamas už Mersės. – Musės lengvai nusivalo. Akimirkai.

– Kalibras? – prikimysiu balsu paklausė Edis.

– Didelis, ne menkesnis nei dvidešimt du milimetrai. Esu tikra, kad kažkur žemiau rasite kulką, – gūžtelėjo pečiaus Lokhart.

Paėjėjusi į priekį, Mersė atsitūpė šalia lovos. Žibintuvėliu pašvietė po ją, norėdama pamatyti, ar kulka nenusirito kur nors ant žemės, bet po lova buvo prigrūsta plastikinių daiktadėžių. *Žinoma, argi galėtų būti kitaip?*

Apsidairiusi po kambarį, moteris pastebėjo kiekviename kampe tvarkingai sukrautas sunkiasvores sandėliavimo dėžes. Ji puikiausiai numanė, kaip atrodys spintos. Viskas buvo kruopščiai sužymėta ir sudėliota nuo pat žemės iki lubų. Nors

Faheisas gyveno vienas, Mersė žinojo, jog jie ras tiek atsargų, kad jų užtektų šeimai per ateinantį dešimtmetį.

Faheisas nebuvo žmogus, mėgstantis kaupti daiktus, – jis tiesiog buvo pasiruošęs. Jo gyvenimas telkėsi į MŽPP.

Mums žinomo pasaulio pabaigą.

Per pastarąsias tris savaites, Dišutso apygardoje jis buvo jau trečias pasiruošęs žmogus, nužudytas savo namuose.

– Daktare Lokhart, ar dirbote ir su pirmomis dviem mirtimis? – paklausė Mersė.

– Vadinkite mane Nataša, – tarė moteris. – Turite galvoje pirmąsias dvi pasiruošusių asmenų žmogžudystes? Ėmiausi pirmosios, o bendradarbis – antrosios. Galiu patvirtinti, kad pirmoji mirtis nebuvo taip kruopščiai ir tvarkingai suplanuota. Vyras kovėsi dėl savo gyvybės. Manote, šie atvejai susiję?

Mersė nusišypsojo nieko nesakančia šypsena.

– Mes tam ir esame čia, kad tai išsiaiškintume.

– Daktarė Lokhart velniškai teisi dėl pirmosios mirties, – tarė nepažįstamas balsas kambaryje.

Mersė ir Edis apsigręžę pamatė aukštą, liesą vyriškį su šerifo žvaigžde, tyrinėjantį juos abudu. Jis atrodė vis labiau suglumęs, žvelgdamas į storus juodus Edžio akinius. Be jokios abejonės, Dišutso gyventojai matė mažai šeštojo dešimtmečio hipių mados. Mersė visus pristatė. Šerifas Vordas Roudsas buvo panašus į šešiasdešimtmetį. Dešimtmečius praleidus saulėje, atsirado gilių raukšlių bei šurkščių dėmių jo veide, tačiau vyras žvelgė skaidriomis, entuziastingomis, tiriančiomis akimis.

– Palyginti su vaizdu nužudžius Bigsą, šis kambarys atrodo kaip arbatos vakarėlis. Ten sienose buvo keliolika kulų pramuštų skylių, nors senis Bigsas gynėsi peiliu.

Mersė žinojo, kad Džefersonui Bigsui buvo šešiasdešimt penkeri, ir svarstė, kaip anas užsitarnavo tokį senio titulą iš šerifo, priklausančio tai pačiai amžiaus grupei.